

[Søren B. Jørgensen]

Vi blev enige om på mødet, det er ganske rigtigt, at der til næste møde skulle fremstilles nogle alternative skitser, som vi så kunne tage stilling til. Det fik vi i april måned 1977, og på dette møde var det, at i hvert fald de danske deltagere minus hr. Steen Folke – jeg kan ikke huske hr. Dohrmanns stilling – gik ind for skitse A og de grønlandske medlemmer for skitse C. Resultatet blev, at vi bad om til næste møde at få uddybet skitse C. Det fik vi så ved mødet i Godthåb, jeg tror, det var i juni måned. Her viste det sig efter en analyse af skitse C, at den bl. a. på grund af ministerens ansvar og flere andre ting var uacceptabel.

Det korte af det lange angående dette forløb er, at de grønlandske og danske politikere enedes om en helt fjerde skitse, nemlig skitse D, som var et led i forliget, og som fik brikkerne til at falde på plads omkring hele råstofforvaltningen. Det er sagen angående den rigtige fremstilling, der står i Information.

Nu er hr. Erhard Jakobsen her ikke, men han fremførte nogle synspunkter, som for mig at se gav udtryk for, at han ikke mente, at de grønlandske politikere var klar over det mægtige ansvar og de store vanskeligheder. Det har jeg i hvert fald ikke taget med i min ordførertale, fordi vi til fulde er klar over, at man ved, der ligger meget store vanskeligheder forude, når vi får hjemmestyre. Det vil jeg gerne understrege ved at citere, hvad formanden for landsrådet, hr. Lars Chemnitz, sagde, da landsrådet her på sin forårssamling var færdig med at diskutere betænkningen. Hr. Chemnitz sagde:

»Ét er at planlægge et hjemmestyre for Grønland, et andet at føre det ud i virkeligheden. Nu skal vi virkelig til at tænke og arbejde. Indtil nu har vi i hjemmestyrekommissionen fastlagt principperne. Sliddet begynder, når de skal forenes med den barske virkelighed.«

Man er altså til fulde klar over dette fra grønlandsk side.

Så har jeg et par bemærkninger til hr. Dohrmann. Jeg plejer normalt ikke at spille tiden på hr. Dohrmanns bemærkninger, og det er der åbenbart heller ikke ret mange af de andre politikere der gør. Hr. Dohrmann starter med at sige: hvad er pengene i grunden brugt til? Forholdet er det, at vi har fået en oversigt – den har hr. Dohrmann også

fået i Grønlandsrådet – en status over bl. a. de investeringer, der er foretaget i forbindelse med G 60, altså fra 1966 til 1975. Ifølge den er der i 1963-priser brugt 2.000 mill. kr. på Grønland. Der er fiskerfartøjer og industriallæg, uddannelse og sundhedsvæsen, der er børneinstitutioner og ungdomsklubber, forsamlingshuse, alderdomshjem, der er boligstøtte, elforsyning, veje osv., og alle disse penge er brugt i et nært samarbejde med de grønlandske kommuner, forstået på den måde, at hvert eneste år kommer man fra grønlandske kommuners side med en liste så lang over de ønsker, man har, og så prioriterer man dem sammen med kommunerne. Der er altså sket en væsentlig ting, hvad det angår.

Hr. Dohrmann siger, at hvis der findes olie, hvis der findes mange penge i Grønland, siger man farvel og tak til fællesskabet med Danmark. Nu vil jeg godt have at vide af hr. Dohrmann: hvem har i grunden sagt det? Hvilken ansvarlig grønlandsk politiker har sagt: hvis nu vi bliver rige, kan I sejle jeres egen sø. Må vi få navn og adresse, hr. Dohrmann?

Så et andet spørgsmål til hr. Dohrmann. Hr. Dohrmann siger, at vi skal bare sende pengene til Grønland og så lade dem selv bruge dem. Ja men, hr. Dohrmann, § 5, stk. 1, sidste punktum, i hjemmestyreloven, det er lige nøjagtig det, vi siger, men jeg forstår, at det er ikke bare de, skal vil sige 300 mill. kr., det nu kommer til at dreje sig om, men det er hele bunken, der skal derop. Og så lyder spørgsmålet, hr. Dohrmann: skal det være den milliard godt og vel, vi har på vores finanslov, eller skal det være det skalperede beløb, som hr. Dohrmann gerne vil have frem ifølge forslaget til finansloven?

Og så til sidst. Det er, ligesom dette for hr. Dohrmann udelukkende er økonomi. Jeg vil godt sige, at for socialdemokratiet er det selvfølgelig også økonomi, men vi mener også, at det, vi her er ved at lave, har noget med mennesker at gøre. Der er tale om en befolkningsgruppe, der ønsker at bevare og uddybe sin identitet.

Så skal jeg i øvrigt ikke komme med flere kommentarer, for hr. Dohrmanns indlæg her viser klart og tydeligt, at også i dette spørgsmål er fremskridtpartiet socialdemokratiets direkte modpol.